

Historik

Järnåldersgrav

Forsa är en fascinerande och sägenomspunnen plats, dit människor sökt sig så snart inlandsisen tillät detta. Vid Forsa finns en mängd fångstboplatser där man hittat rikligt med kvartsavslag efter redskapstillverkning.

Den äldsta fångstgropen i området är daterad till år 3175 f. Kr. Fyra hållmålningar har hittats som tros vara 3000 år gamla. Två järnåldersgravar har hittats på Forsagårdens ägor vilka bedömts vara anlagda omkring år noll.

Övriga lämningar i området är bl.a. fäbodvall, flottningsrester, kvarnlämning, sågrester, en "vippsten" vägande ca 120 ton, hålväg, kolningsmiljöer, tjärdal, samt otaliga lämningar efter den forna storgården.

Forsa var en stor gård redan under medeltiden, en av norrlands största gårdar, och benämns i gamla skrifter som "Forsa Stormannagård". Gården var mycket strategiskt placerad vid Forsaån som knyter ihop sjösystemen Revsundssjön-Bodsjön med Locknesjön-Storsjön.

Även två andra viktiga transportvägar knöts ihop i Forsa, det var vägen från Sundsvall och Sollefteå.

Det finns få uppgifter om gården från 1500-talet och tidigare men en del episoder finns nedtecknade. Den tidigaste, är episoden om Bodda från Aurlien som på 1000-talet förde med sig kristendomen till Bodsjö och där byggde bygdens första kapell (Boddas bönhus) som för övrigt än idag är i gott skick och kan ses vid Bodsjös nuvarande kyrka.

Bodda anlände först till Forsagården men valde att bosätta sig i grannområdet Bodsjö socken som även fick namnet efter Bodda.

Sedan år 1999 framförs till Boddas minne, Spelet om Bodda, varje sensommar på kyrklägdan vid Bodsjö kyrka.

Forsagården var rikligt befolkat fram till digerdöden 1350-talet, då endast två kvinnor överlevde sjukdomen. Dessa övergav platsen och flyttade till grannbyn Skylnäs.

En sägen säger att den heliga Birgitta vid den här tiden färdades genom området på väg till Nidarosdomen i Trondheim.

Först år 1566 befolkades Forsa åter igen. Det var en man vid namn Faste.

Faste fick som seden då var, göra anspråk på ett så stort område som hans röst en däven dag vid sommarsolståndet kunde höras åt alla håll från boplatserna, en areal av 1459 ha.

Under 1760-talet inleddes uppbyggnaden av en riktig storgård som år 1824 bestod av 40 ha åker och äng, 28 hus som förutom bostadshus innefattar ladugård samt lador, modern kvarn, sågverk, snickarverkstad, samt smedja. Gården var med andra ord självförsörjande inom det mesta. Till gården hörde även gårdarna Flatnor 1 och Långänge i Lockne socken samt två torp.

År 1892 såldes gården till Skönviks AB för 10 000 kr. Efter anbudsförfarande år 1974 såldes husen och forslades bort.

De hus som inte kunde säljas eldades upp och den forna storgården som hyst ett så stort antal människor under en så lång tid blev ett minne blott.